Όσιος Τίτος ο Πρεσβύτερος της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/3599/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 09/10/2026 13:14:33

Σύνοψη

Τύπος εορτής:	Εορτάζει στις 27 Φεβρουαρίου εκάστου έτους.
Ιερά Λείψανα:	Το Λείψανο του Οσίου βρίσκεται αδιάφθορο στη Λαύρα των Σπηλαίων του Κιέβου.
Ημ/νια Βίου:	N/A

Βιογραφία

Ο Όσιος Τίτος γεννήθηκε στη Ρωσία και ασκήτευε στη Λαύρα των Σπηλαίων του Κιέβου. Η ιερατική του βιοτή ήταν θεοφιλής και ισάγγελη, ενώ η αγάπη του προς όλους τους αδελφούς ανιδιοτελής και ανυπόκριτη.

Τότε ζούσε στη Λαύρα και ένας διάκονος, που ονομαζόταν Ευάγριος. Ο μισόκαλος διάβολος, που πάντοτε σπείρει ζιζάνια, έσπειρε έχθρα ανάμεσα στον Όσιο Τίτο και το διάκονο Ευάγριο. Και ενώ πρώτα έτρεφαν ο ένας για τον άλλο βαθιά αμοιβαία αγάπη, έφθασαν τώρα να μην θέλουν ούτε να ιδωθούν. Τόσο πολύ μάλιστα τους σκότισε η οργή και η μνησικακία, ώστε, όταν θυμίαζε ο ένας στο ναό, ο άλλος έφευγε. Και αν δεν έφευγε, ο πρώτος τον προσπερνούσε χωρίς να τον θυμιάσει.

Έχοντας βυθιστεί σε τέτοιο σκοτάδι εμπάθειας οι δύο αδελφοί, τολμούσαν να λειτουργούν και να προσφέρουν τα Τίμια Δώρα και να κοινωνούν, ξεχνώντας την εντολή του Κυρίου που λέγει: «Εάν προσφέρεις το δώρο σου στο θυσιαστήριο και εκεί ενθυμηθείς ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίων σου, άφησε εκεί το δώρο σου μπροστά στο θυσιαστήριο και πήγαινε, πρώτα να συμφιλιωθείς με τον αδελφό σου, και τότε αφού έλθεις πρόσφερε το δώρο σου».

Κάποτε ο Όσιος Τίτος αρρώστησε πολύ σοβαρά. Είχα μάλιστα φθάσει στα πρόθυρα του θανάτου, όταν άρχισε ξαφνικά να κλαίει και να θρηνεί για την αμαρτία του. Αμέσως παρακάλεσε τους μοναχούς να καλέσουν τον Ευάγριο, για να συγχωρεθούν. Εκείνος όμως, όχι μόνο δεν δέχθηκε να συγχωρέσει τον ετοιμοθάνατο αδελφό, αλλά άρχισε να τον καταριέται. Τότε τον άρπαξαν και τον έφεραν διά της βίας στον Όσιο, για να ειρηνεύσουν. Μόλις τον είδε ο Όσιος Τίτος ανασηκώθηκε με δυσκολία και τον ικέτευσε κλαίγοντας να τον ευλογήσει. Ο ανελέητος Ευάγριος αποστράφηκε άσπλαχνα τον Όσιο και δήλωσε μπροστά σε όλους, ότι ποτέ δεν πρόκειται να συμφιλιωθεί μαζί του ούτε στην παρούσα ζωή ούτε στην άλλη. Δεν πρόλαβε όμως να τελειώσει τον λόγο του και έπεσε κάτω! Οι πατέρες έτρεξαν να τον σηκώσουν, αλλά διαπίστωσαν πως ήταν νεκρός. Το σώμα του αμέσως πάγωσε σαν μάρμαρο. Την ίδια στιγμή ο Όσιος Τίτος σηκώθηκε όρθιος, εντελώς υγιής, σαν να μην είχε αρρωστήσει ποτέ. Με φρίκη και δέος αντίκρισαν όλοι τον άδοξο θάνατο του μνησίκακου Ευαγρίου και την θαυματουργική ίαση του Αγίου.

Ο Όσιος Τίτος, μετά την συγκλονιστική αυτή εμπειρία, απομάκρυνε για πάντα από τη ζωή του, όχι μόνο την εξωτερική οργή, αλλά και κάθε κακό λογισμό για οποιονδήποτε αδελφό, μέχρι την ημέρα που κοιμήθηκε ειρηνικά και παρέδωσε το πνεύμα του στον Θεό. Ήταν το έτος 1190 μ.Χ.